

Rhea Lemans takketale ved modtagelsen af Lauritzen Fondens Visionspris Folketeatret søndag den 9. september 2018



"Tusind tak til Lauritzen Fonden for at tro på teatrets kraft og mere specifikt til pris-komiteén for at anerkende idéen bag DRAMAFRONTEN og det arbejde, der er blevet opnået i de sidste ti år. I had a dream – Og det var en selvisk drøm, fordi jeg som dramatiker havde behov for at komme i kontakt med andre dramatikere i et sikkert og positivt rum – et mødested, hvor jeg kunne diskutere mit eget arbejde såvel som at opleve andres arbejde – et sted, der var frit for bedømmelser, og dog fyldt med visioner, et sted, hvor min kunstform kunne blive udforsket, opført, forstået og forhåbentlig respekteret.

Og en af de vigtigste visioner for mig var at tilbyde vores publikum en mulighed for at opleve ny dramatik og på nye steder. Og jeg kan forsikre jer om, at det er blevet virkeliggjort – om det så er herretoiletet i Nyhavn eller snevejret foran Brugsen i Brønshøj, det sorte vandløb gennem Århus eller en neonplyst damefrisør i Haderslev - på alle disse steder og mange flere steder i Danmark og nu internationalt har dramatikernes arbejde været midtpunkt ved hver event.

Jeg havde en drøm for ti år siden, og som vi alle sammen ved, så bliver drømme ikke opfyldt af en person alene - især i vores branche. Jeg sender en stor kollektiv kæmpe stor tak til alle instruktører, skuespillere og især alle dramatikere, der har støttet op om idéen - ikke kun ved at bidrage med jeres arbejde og talent, men også ved at slutte begejstret op om projektet.

Jeg vil også gerne takke de forskellige fonde og udvalg, der har støttet os i de sidste 10 år, og vores bestyrelse ... og last but not least, i de sidste fem år har jeg haft fornøjelsen af at arbejde med Tine Bertelsen, vores administrative leder ...- Tine, tak fordi du hjælper med at gøre drømmene til virkelighed med din enorme interesse og hengivelse til projektet. Jeg er meget taknemlig for for din energi og for dig – tak.

Og på et mere personligt hjemmebaneplan ... tak til min mand Hans Kragh-Jacobsen, der altid har støttet op omkring dramafonten og omkring mig ... så ... du er den bedste, bare den bedste.

I en verden, hvor adskillelse, fremmedgørelse og udelukkelse er blevet så udbredt, er jeg meget stolt over at være en del af denne gamle kunstform, som vi kalder teater, en kunstform der insisterer på og stræber efter inklusion, refleksion og diskussion for at dele vores fortsatte kamp med og kærlighed til menneskers vilkår. Og denne fornemmelse af at teater insisterer på inklusion, på at deltage i en fælles oplevelse sammen med vores kolleger og vores publikum, det er det, der gør teater så enestående og dramatikernes rolle så vigtig.

Nok en gang tusind tak til Lauritzen Fonden for prisen og hjælpen med at gøre drømmen endnu stærkere."